

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

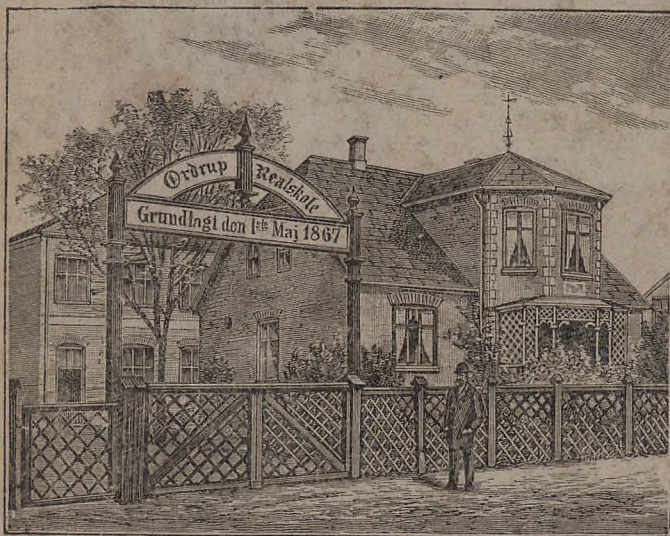
4580

MEDDELELSE

OM

O. JACOBSENS SKOLE

Motto: Forstaar du, hvad du lærer?

København.

Trykt hos W. J. Christensen, Pustervig 4.

[1904]

Ikke mangt, men meget.

Det har i længere Tid været mit Ønske at henvende mig til de Forældre og Værger, der betro os *en Del* af deres Børns Opdragelse og *hele* deres Undervisning. Dette i Forening med Ønsket om at vise, at der i vor Skole aabenbarer sig en bestemt Tanke, der stræber hen til et ligesaa bestemt Maal, er Hovedgrundene til nærværende Meddelelsers Fremkomst.

En af Skolens væsentligste Opgaver er den at give Eleverne et vist Maal af Kundskaber, at lede dem til Indbegreb af Indsigt og Modtagelighed for ophøjede Indtryk og i det *hele* taget give dem, hvad man kalder for „*almindelig Dannelse*“. Dannelsen er altsaa her Maalet, der skal naas, Kundskaben Midlet, hvorved det naas. Men disse Kundskaber bør derfor ikke gaa ud over en rimelig Grænse. For mit Vedkommende lægger jeg ikke saa megen Vægt paa, om et Barn har mange Kundskaber, men derimod mere paa, at det véd med Sikkerhed det, som det véd, saa at Barnet saa temmelig nøje kender sine Kundskabers Grænse. Det gaar nemlig med Kundskaberne som med en Formue. Man kan ikke virke med en Formue, som man ikke véd, om man har eller *ikke har*. Herpaa er Skolen grundlagt, og hertil sigte ogsaa de bestemte Fordringer, der stilles til Eleverne ved den aarlige Prøve; hvilket, jeg ogsaa mener, er *det eneste*, der kan prøves.

En anden af Skolens væsentlige Opgaver er den at være opdragende. Den er nøjagtigt taget den samme

som den nys omtalte, thi den er den nødvendige Forudsætning for, at Aandens Dannelse kan komme til Modenhed og blive til Velsignelse. Her bør Hjemmet i Særdeleshed række Skolen en hjælpende Haand; Forældre og Lærer maa her virke Haand i Haand med hinanden, saa at den ene ikke river ned, hvad den anden med Besvær bygger op. Derfor vover jeg netop her at rette en indtrængende Bøn til de Forældre og Værger, hvis Børn ere os betroede. Skolen skal og kan naturligvis styrke Børnenes Følelse for deres Pligt dels ved at paase, at Barnet udfører det, der er det foresat at udføre saavel i Hjemmet som paa Skolen og i Særdeleshed ved at vænne Eleven til ufravigelig Regelmæssighed ikke blot med at lære sine Lectier og skrive sine Stile, men ogsaa i Overholdelsen af den daglige Orden, saaledes som Skolen fordrer det. Det er, hvad man med et fremmed Ord kalder **Disciplin**. Og det er *denne*, jeg først og fremmest ønsker at haandhæve i den af mig styrede Skole helst med Mildhed og Venlighed om fornødent føres med strengere Midler.

Der er en af vore lærde, der har skrevet: „I det daglige tilmaalte Arbejde ligger der en stor Velsignelse.“ Det er en Sætning, som enhver, der skal opdrage Børn, bør lægge sig paa Sinde, og den Tid skal sikkert ikke udeblive, da den vil være os taknemmelig, som itide er vænnet til „det daglig tilmaalte Arbejde“. Eleven bør derfor først og fremmest vænnes til stadigt Skolebesøg. Man skulde synes, det var overflødigt at minde herom, men vi vide alle, at hver Tid paa Aaret frembyder en Mængde Adspredelser og Fornøjelser, Børnene overhænge da Forældrene om at maatte tage Del snart i den ene snart i den anden af disse Fornøjelser, og dette skér meget ofte paa Arbejdets Bekostning. Det er saa langt fra som noget, at jeg er imod smaa uskyldige Fornøjelser, tvertimod naar man blot vælger den Tid, som Arbejdet ikke lægger Beslag paa. Ikke fordi at Arbejdstiden gaar tabt, ti den kan erstattes, men Børn bør saa meget som

mulig frelses fra den Forestilling, at man kan gøre sit Arbejde, naar man „har Lyst“, og lade det være, naar man ikke „har Lyst“. Og den Smerte, som føles ved at maatte undvære, føles ikke mere, naar man er vænnet til at betragte det som noget, der ikke kan være anderledes, at Arbejdet **skal** gøres. Der er naturligvis mange Lejligheder, hvor det baade er smukt og naturligt, at en Familie samler alle sine Medlemmer, men jeg mener ogsaa, at slige Forsømmelser meget godt kunne finde Sted efter Aftale med Skolens Styrer. Derved styrkes Skolens Myndighed uden at Forældrenes svækkes, og netop derved forøges Skolens Evne til at virke, hvad den skal. Uden det tages Ansvar bort fra Skolen. Naar jeg derfor beder Forældre og Værger om kun at lade Forsømmelser ske efter Aftale med mig, gør jeg det i den Overbevisning, at jeg ikke gør noget Indgreb i Forældrenes Ret, men at jeg kun gør det med Elevernes eget Vel for Øje.

Det er paalagt Børnene her i Skolen, at naar et Barn har forsømt Skolen, at Barnet da den første Dag, det kommer i Skolen efter Forsømmelsen, medbringer „en Seddel“, ligesom det ogsaa er befaleet at medbringe Seddel, naar Eleven ønskes „tidlig hjem“. Dette har vist sig at være nødvendigt, da det har truffet sig, at en Elev er gaaet hjemmefra i Skoletiden uden at gaa i Skole, ligesom der ogsaa har været Tilfælde, hvor en Elev er aldeles udebleven fra Skolen uden sine Forældres Tildelse. I Regelen er dette vel snart opdaget, men Ulykken, der i Mellemtiden kan afstedkommes, er uberegnelig. Hvad jeg derimod ikke gerne ser, er, at Eleverne, naar de møde forsilde paa Skolen, da møde med en undskyldende Seddel, med mindre Seddelen indeholder en virkelig undskyldende Grund. Jeg beder derfor Forældre om ikke at medgive en Elev en undskyldende Seddel, naar Eleven kommer for silde paa Grund af egen Forsømmelighed, ligesom jeg indrømmer, at jeg kalder det for en daarlig Undskyldning, at et Barn kommer forsilde, fordi det var „ude iaftes“.

Der var naturligvis endnu meget, jeg kunde ønske at sige Forældrene, dog er ovenstaaende det, som i Øjeblikket ligger mig mest paa Hjerte, og jeg skal indskrænke mig hertil. Disse faa Ord skal jeg slutte med den Udtalelse, at jeg er mig bevidst, at der ligger kun saare liden Vægt paa, hvad jeg kan sige og tænke om Skolen, dens Maal og dens Midler, hvis jeg ikke forstaar at give Tankerne Skikkelse og virkelig Form i min Virksomhed.

O. J.

Hvor skal jeg sætte mit Barn i Skole?

Det Spørgsmaal, der staar over disse Linier, er af meget gammel Dato. Det er gjort mange Gange og vil sandsynligvis blive gjort mange Gange endnu. Ja, hvor skulle vi sætte vore Børn i Skole?

Der gives Forældre, som ere saa stærkt angrebne af den Svaghed, der hedder honnet Ambition, at de anse Spørgsmaalet for at være løst paa tilfredsstillende Maade, saa snart de have opnaaet at faa deres Børn indmeldte i en eller anden af de saakaldte „fine“ Skoler. Naar lille Peter og lille Anna om Morgenen drage af Sted med Tornistrene pakfulde af Bøger, helst saa mange *sprog-*
lige som muligt, naar der ved Afskeden maaske falder en lille Udtalelse om, hvorledes det staar sig med „Tysken“, „Fransken“ og „Engelsken“, for ikke at tale om „Latinen“ og „Græsken“, naar Børnene efter Skolemeddelelserne opgøre, hvormange Lærere og Lærerinder, der undervise i deres Skole, og med Stolthed gøre Forældrene bekendte med de ofte imponerende Tal, naar Skolekammeraten Kammerjunker Spids's Søn maaske gør lille Peter den Ære at komme hjem og tage ham med paa en Sommerfugle- eller Salamanderjagt, eller

Anna bliver inviteret til Børnebal af Justitsraad Morgenstjernes lille Datter, naar Peter rykker op i den første af de studerende Klasser, og man kan begynde at tale om, hvornaar han skal være Student, eller han lukker sig inde for at læse til Præliminæreksamen, saa svulme Faders og Moders Hjerter af Stolthed. For dem er Spørgsmaalet: Hvor skal jeg sætte mine Børn i Skole? løst paa den mest tilfredsstillende Maade af Verden. De have fundet Skoler for deres Børn, der kaste Glans over disse og Glans over dem selv, og det var jo for dem det væsentlige. De ere jo nok lidt kostbare disse Skoler, men hvad? man maa jo lide noget for Stadsens Skyld. Og at kunne fortælle for andre mindre velstillede Forældre, hvor forførdelig meget ens Børn koste alene i Skolepenge, kan jo ogsaa have sin Tilfredsstillelse.

Saa er der andre Forældre, som ikke lade sig lede af honnet Ambition. De mene virkelig om sig selv, at de have deres Børns Opdragelse og Uddannelse for Øje. „Vi kunne ikke efterlade vore Børn nogen Arv i Penge“, sige de, „derfor ville vi ofre, hvad vi kunne, for at skaffe dem en god Undervisning.“ Og saa ofre de vel ikke mere, end de kunne, men meget ofte mere, end de burde. Naar en saadan Fader gaar ud med sin Søn ved Haanden for at søge ham en Skole, da lader han sig drage af den store monumentale Skolebygning, den talrige Lærerstab, Eleverne fra de velstillede Hjem, som skulde være hans Søns Kammerater, og de afsluttende Eksaminer, Præliminæreksamen og Eksamen Artium, eller en enkelt af dem. Jo større Fordringer Skolen stiller til ham, og jo større Fordringer den stiller til hans Barn, des bedre maa den efter hans Formening være, og des større Udbytte maa hans Barn have af at søge den. Om Sønnens lille Hjerne egner sig til at blive bearbejdet i dette Værksted, om han har Evner til at holde Fodslag med dem, der jævnt og sikkert marchere frem til de Sejre ved Eksamenbordet, der befæste Skolens Ry, eller han nødvendigvis maa synke ned imellem Skolens mange

Proletarer og dele deres Lod, at blive drillet af Kammeraterne for begaaede Dumheder i Timerne, alt for ofte dadlet af Lærerne og ofte uretfærdig revset i Hjemmet, derover reflektere Forældrene ikke. Tvinges saa et saadant Barn frem til Eksamen og tager denne med daarligt Resultat, da have Forældrene heller ikke i Tide betænkt, at en daarlig bestaaet Eksamen jo egentlig kun kan tjene til at misrekomandere Barnet, og dette var vel, hvad man mindst af alt ønskede. Forældrene betale ofte med stort Besvær, hvad Skolen koster. At det kan hænde sig, at deres Ofre kun komme Skolen og de dygtige Elever til gode, medens de væsentlig kun bidrage til at plage og forkvakle deres eget Barn, lære det til at tvivle paa sig selv og svække dets Mod, det skænker man ikke en Tanke.

Der gives dog ogsaa Forældre, som have et sundere Blik paa Sagerne. De vide meget godt, at en stor anseelig, monumental Skolebygning skal forrentes, og at den Part af Skolepengene, som medgaar hertil, ikke just direkte kommer Undervisningen til gode. De indse ogsaa godt, at der selvfølgelig kan erhverves mange og gode Kundskaber i et mindre kunstfærdigt bygget Skolehus, naar blot selve Undervisningslokalerne ere sunde og gode. De lade sig ikke blænde af den store Lærerstab, vel vidende, at denne for en ikke ringe Del bestaar af unge Mennesker, for hvem Lærergerningen ikke er Livsgerning, men som kun midlertidig, for at tjene lidt til Hjælp til Livets Ophold, give sig af hermed, indtil de kunne komme over i andre Livsstillinger. De forstaa vel Fordelene ved Faglærersystemet i Skolerne, men ere heller ikke blinde for dets Mangler. De anerkende Faglærernes større Sikkerhed og vurderer tilfulde den Forfriskelse, som det er for Børnene at se nye Ansigter. Men de vide ogsaa, at den Lærer og Lærerinde, som har det mest indgaaende Kendskab til den enkelte Elevs Karakter og Individualitet, ogsaa bliver denne Elevs bedste Lærer eller Lærerinde, og at Kendskab til Børnene bedre opnaas af

den, som underviser dem i forskellige Fag og ligesom er i Stand til at se deres Evner fra forskellige Sider, end af den, der kun underviser dem i et enkelt Fag, og som saaledes paa en mere ensidig Maade faar med dem at gøre. De vide meget godt, at baade Eksamen Artium og Præliminæreksamen kun ere Forberedelseseksaminer, bestemte til at være Grundlag for videregaaende Studier, og at de, hvis de ikke benyttes som Adgang til forsat Studium, kun ere af meget ringe *praktisk* Betydning. De have ogsaa hørt noget om, hvorledes mangan praktisk Handelsmand eller Haandværker halvejs har Skræk for at antage Lærlinge med Præliminæreksamen, fordi de unge Mennesker, der have taget denne Eksamen, som kan være udmærket god til sit Brug; men som ingenlunde er nogen Eksamen for det praktiske Liv, tit ere mere arrogante, end det sømmer sig for en Lærling at være. De have ogsaa erfaret, at Eksamen sikkert i mange Tilfælde gør de unge mere opblæste end egentlig oplærte. De føle sig ofte som noget mere end andre unge Mennesker. De mene, at de i Følge deres Præliminæreksamen kunne Sprog. Men hvorledes stiller det sig saa med deres Sprogkundskaber. Ja, naar man erindrere, at der til Præliminæreksamen kun fordres Version i et enkelt Sprog, og det endda i Engelsk, saa faar man en Forestilling om, hvor lidt grammatikalsk Kundskab i fremmed Sprog Præliminaristen egentlig er i Besiddelse af. Eftertænksomme Forældre vide ogsaa meget godt, at Skoler med Eksaminer som Afslutning paa mange Maader hæmmes i deres frie Virksomhed af de Hensyn, som disse Eksaminer kræve, og at de mangan Gang maa opgive paa en solidere Maade at behandle enkelte praktiske Fag saavel som at vise mere Omhu overfor mindre begavede Elever: fordi Eksaminerne allerede paa et tidligt Stadium stille deres uafviselige Fordringer. De vide, at disse Fordringer ikke alene stilles til Undervisningsplanen, men ogsaa til Skolepengene, som allerede tidligt maa forhøjes for at hjælpe paa Udgifterne i de ældste og

med Hensyn til Lærerkrafter saa dyre Klasser. Det undgaar ikke deres Opmærksomhed, at baade Skoleplan og Skolepenge fastsættes med de Elevers Tarv for Øje, som skulle tage Eksamen. Resten faar saa følge med saa godt, den kan, og betale sin Del af Udgifterne ved de andres Eksamenslæsning. Ved at slaa efter i en eller anden Latin- og Realskoles Skoleprogram komme de snart under Vejre med saadanne Kendsgørgninger, som disse. At det kan træffe sig, at der af 13 Elever i 2den Mellemskoleklasse kun naa 4 frem til Real Eksamen, eller at der af 16 Elever i første Gymnaseklasse kun bliver 4 til at tage Studentereksamen. Med andre Ord, at det ikke er Flertallet, der kommer til at tage Real-eksamen eller Studentereksamen, men kun et forsvindende Mindretal. Og af Hensyn til dette Mindretal, maa saa Flertallet betale de høje Skolepenge og være med i den allerede i 3die Mellemskole eller første Gymnaseklasse paagyndte Eksamensdressur i Stedet for at modtage en mere efter deres Evner og det praktiske Livs Fordringer afpasset Undervisning.

Saadanne Forældre ville, naar de søge Skole til deres Børn, først og fremmest have deres Opmærksomhed henvendt paa Børnenes Evner og Lyst til at lære, men dernæst ogsaa paa hvilke Stillinger i Livet, der kan være Tale om at føre dem frem til, vel erindrende, at de praktiske Livsstillinger ogsaa fordrer dygtige Folk. *Have Børnene Evner til at lære og Lyst til at vide grundig Besked med, hvad der læres i Skolen, og er der Udsigter til, at de kunne komme til at gaa den studerende Vej eller een af de Veje, for hvilken Præliminæreksamen er Forudsætning, da ville Forældrene sætte dem i en Latin- og Realskole med Eksamensret, og baade de og Børnene ville faa Fornejelse deraf.* Ere Børnenes Evner derimod ringe eller gaa de mindre i boglig end i praktisk Retning, da ville Forældrene indse, at de have langt mere Udbytte af at gaa i en Skole, hvor ikke de strenge Eksamens-

fordringer staa og virke skræmmende og forsaavidt ogsaa hæmmende paa Børnenes hele aandelige Udvikling, og Børnene ville befinde sig vel ved dette Arrangement. Mangen en lille Fyr, som vilde være bleven af de nederste i Latinskolen, fordi han maaske er lidt langsom i Vendingen, eller vilde have svært ved at lære Latin og Græsk, vil her maaske blive blandt de bedste, fordi Skolen har mere Tid til at tage sig af alle Eleverne og navnlig af dem, der mest trænge til en hjælpende og støttende Haand. Det er her ikke nødvendigt, at der gaas hurtigere frem, end at Eleverne med Lethed kunne følge med. Forstaaelsen bliver derved solidere, Modet og Lysten til Selvarbejde vækkes, og Tilegnelsen bliver grundigere.

Maatte de Tanker, som her ere fremsatte, og kun fremsatte i Børnenes velforstaaede Interesse, bidrage deres til, at Forældrene — ikke overfladisk, ved af Forfængelighed at tiltro deres Børn de store Evner — men om muligt grundigere overveje, hvor deres Børn, i Følge deres Evner og Lyst til at lære, bør sættes i Skole, da er Hensigten med, hvad her er nedskrevet, opnaaet, og Fremtiden skal nok vise, at det rette Valg af Skole vil blive til lige stor Nytte og Glæde saavel for Børnene som for Skolen, der skal undevise dem. Ligesom ogsaa saavel Hjemmene som Skolen ville have adskillig mere Fornøjelse af at arbejde sammen, end Tilfældet ofte er nu.

Den Skole, hvor Barnet i Følge sine Evner og med Henblik paa Fremtiden har det størst mulige Udbytte af at blive undervist, i den skal jeg sætte mit Barn.

O. J.

Forskellige Meddelelser om Skolen.

Der har i de *Aar*, Skolen har bestaaet, altid fundet *Fællesundervisning* Sted for *Piger* og *Drenge*. Da enkelte, særlig af de fra Hovedstaden tilflyttede Familier, have Vanskelighed ved at gøre sig fortrolig med en saadan Fællesundervisning, skal der først gøres et Par Bemærkninger herom.

At Fællesundervisning er den naturligste, derom bør ingen tvivle. Børnene opvokse og opdrages jo i Hjemmet Piger og Drenge sammen. De lege sammen baade i Hjemmet og udenfor sammen med andre Hjems Sønner og Døtre. At denne naturlige Maade at lade Børnene opvokse paa er den bedste, og at det er den, der solidest og bedst bevarer Barnenaturen, har gennem Aarene stadfæstet sig og vil gøre det fremdeles. Er der iblandt Børnenes Kammerater en eller anden mindre heldig udviklet Dreng eller Pige, thi det ene kan lige saa godt være Tilfældet som det andet, ja, da maa man holde et vaagent Øje med vedkommende Pige eller Dreng og maaske i al Fald for en Tid forbyde det uheldige Element Samkvem med de andre Børn. Men akkurat paa lignende Maade bærer Skolen sig ad. Denne fører om muligt *et endnu skarpere Tilsyn* med Børnene end selve Hjemmene. Her i Skolen er det saaledes, at Børnene aldrig ere overladte til sig selv, og hvor de færdes paa Legepladsen eller i Klasseværelserne, ledsages de altid af en Lærers eller en Lærerindes omsigtsfulde Blik. Man vil ogsaa lægge Mærke til, at alt som Børnene blive ældre, sondres de som af sig selv i deres Lege, idet Pigerne lege for sig

og Drengene for sig, og nøjagtigt paases det, at hine ikke forulempes af disse eller omvendt. Ellers blander ingen Lærer eller Lærerinde sig i Børnenes Leg, da en saadan Indblanden kun for Barnet betager Legen sit sande Værd. Og bestemt kan det bevidnes, at aldrig har der her i Skolen været grundet Anledning til Klage over Drenges og Pigers indbyrdes moralske Forhold i den dog betydelige Række af Aar, Skolen har bestaaet. Tværtimod har Samværet af Piger og Dreng paa saa mange Maader *virket gensidigt opdragende*. Først i rent ydre Henseende, hvor der f. Eks. holdes over, at Pigerne, naar Klassen forlades, gaa først, at Drengene gaa først op ad Trappen og Pigerne først ned o. lign., men ogsaa med Hensyn til selve Undervisningen, hvor Skolen nu meget nødig vilde undvære Pigerne, der paa Grund af deres hurtigere Udvikling, solidere Flid o. s. v. virke opmuntrende ansporende, æggende ligeoverfor Drengene, som saaledes paa en naturlig, intensiv Maade opfordres til Flid og god Opførsel. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det er en *utidig Fordom*, naar Forældre ere mod Fællesundervisning.

Skolen, der med Hensyn til Lærerkrafter, selvfølgelig naar deres Timetal betydelig forøges, meget godt kunde forberede til *Realeksamen*, har hittil ikke turdet vove at indrette sig derpaa af rent økonomiske Grunde. En Skole med Præliminærklasser koster betydeligt, og naar den i andre Skoler sædvanlige Skolebetaling for disse Klasser skal bibeholdes, maa den Ekstraudgift, disse Klasser fordre, tages af de øvrige Klassers Skolepenge, men dette vil, som man let vil se, ikke være muligt med vor Skoles særdeles lave Skolekontingent. At faa et saa stort Antal Præliminærelever, at denne Undervisning kan bære sig selv, vil ikke let være tænkeligt, saalænge Ordrup By kun befinder sig i en Mellemtilstand, og hverken er Købstad eller Landsby, og der alt i Forvejen er een Skole, der forbereder til Realeksamen. Skolen her fører sine Elever ved 14 Aars Alderen saa vidt, *at de flinkeste af disse med Lethed efter to Aars Forberedelse ville*

kunne tage Realeksamen, hvad allerede flere have gjort med udmærket Resultat. Denne Maade at ordne Undervisningen paa har den store Fordel, at Forældrene først paa det seneste Tidspunkt i Barnets Skoletid, nemlig lige før Forberedelsen til Realeksamen skal begynde, behøve at tage Bestemmelse vedrørende denne Eksamen, og dette har, set fra et økonomisk Standpunkt, adskilligt at betyde, som enhver let vil indse.

Skolen lægger særlig Vægt paa, at dens Elever grundigt undervises i *Regning, Skrivning, Dansk og Religion*, uden at derfor noget andet Undervisningsfag tilside-sættes. Men indrømmes maa det, at to saa praktiske Fag som Regning og Skrivning bør ethvert Barn grundigt undervises i. I *Regning* bør Eleven forstaa hver eneste Regnearts Opgave og med Færdighed behandle Tallene, ikke alene skriftligt, men ogsaa i Hovedet. Tillige lære selvfølgelig Eleverne her i Skolen med *Orden* og *Nøjagtighed* at sætte de forskellige Regnestykker op, dette øves saavel i de mindste som de største Elever stadig i. Ved Skrivning forstaas saavel *Skøn-* som *Retskrivning*. Her i Skolen lægges særlig Vægt paa at bibringe Eleverne en smuk og tydelig *Haandskrift* (Korrespondance- og Forretningsskrift) efter en af Skolens Bestyrer udarbejdet Metode, ligesom ogsaa Retskrivningen drives med stor Iver og Grundighed efter en særegen ligeledes af Bestyreren udarbejdet Metode, hvorved Eleven indøves i med Færdighed at kunne bogstavere ikke alene de almindeligst forekommende Ord men ogsaa saadanne Ord, som Barnet, naar det træder ud i Livet, straks vil støde paa, og med hvis Bogstavering det da maa være nøjagtig kendt; thi Barnet maa her som i alle Fag undervises for Livet. I *Dansk* indøves Eleverne i en smuk og tydelig Oplæsning med rigtig Betoning paa de enkelte Ord. Hertil tjener ogsaa i fortrinlig Grad Elevernes Fremsigelse af udenadlærte Vers. Men samtidig indøves Grammatikken grundigt og i temmelig betydeligt Omfang; thi Grammatikken er Nøglen til hvert eneste Sprog ogsaa til vort eget. Sluttelig skal saa omtales

Undervisningen i *Religion*, et Fag der lægges Vægt paa, netop fordi det nu engang ikke kan modbevises, at vil man give de unge en god og paalidelig Vejleder med paa Vandringen gennem Livet, der som oftest, det maa ikke skjules for Barnet, jo er fuldt af alle Haande Fristelser og Farer saavel for unge som gamle, da maa man give dem Religionens Lærdomme; thi disse er det, der i fortrinligst Grad formaa at holde ethvert Menneske paa den rette Vej.

Naar saaledes Vægten lægges stærkt paa de her nævnte Fag, da er det, som alt bemærket, ikke paa noget somhelst andet Fags Bekostning, tvertimod, ethvert Fag ogsaa de sproglige drives med Energi, og der gaas stedse solidt og grundigt frem. Men det, som her har været Meningen at fremhæve for Forældrene, er, at det ingenlunde gaar an at lade haant om disse elementære Fag, der dog, naar de drives grundigt og i saa nogenlunde vidt Omfang, har saa stor Betydning for det praktiske Liv. Altfor hyppigt træffer det sig i vore Dage, at Elever ved Udgangen af de forskellige Skoler, baade højere og lavere, først skulle lære at skrive og regne o. s. v., før de kunne antages som Lærlinge i nok saa fordringsfri en Virksomhed.

Der vogtes strengt her i Skolen over *Orden* og *Disciplin* saavel i Klasserne som udenfor samme. Saaledes er det Eleverne paalagt at have ensartede Skrive- og Stilebøger med dertil hørende Bind. Efter mange Aars Skik og Brug ere Skrivebøgerne mørkerøde, danske Stilebøger lysegrønne, engelske do. lyseblaa, franske do. lyserøde og tyske do. lysegule. Dette skærper Elevernes Ordenssans uden Bekostning for Forældrene, da alle Skrivebøger, naar da Størrelsen og Papirets Kvalitet er den samme, jo ere lige dyre. For Ordens Skyld, og navnlig i Elevernes egen Interesse, maa Skolen ogsaa vogte over, at enhver Elev er forsynet med *Skiftesko*, disse kunne være af nok saa tarvelig Kvalitet, blot med faste Bunde for ikke at frembringe Støv. Det gaar nemlig ikke an,

hvor flere Børn ere samlede, at disse i Klassen f. Eks. bære Fedtlæders Fodtøj, der i kort Tid vil gøre Luften i samme uudholdelig, i hygieinisk Henseende uren og derfor meget skadelig. Ligesom ogsaa Indførsel af Smuds, Snevand *en masse* o. s. v. vil gøre Skolestuen paa een Gang baade usund og uhyggelig. Hver Elev her i Skolen faar ved sin Indtrædelse i samme anvist sit særegne Skotøjsrum og Tøjknage med paamalet tydeligt Nummer. Ved Paa-klædningen, saavel i Frikvartererne som naar Eleverne forlade Skolen, *er altid en Lærerinde til Stede*, der sørger for, at hver enkelt Elev faar sit Tøj ordentlig paa, sker dette alligevel ikke, er det altid vedkommende Elevs egen Skyld. Eleverne maa helst have deres Navn eller andet tydeligt Mærke indsyet paa de forskellige Beklædningsgenstande.

Undervisningstiden er hver Dag for de Elever, der læse Sprog og Matematik fra *Kl. 9-3* eller *Kl. 9-4* for øvrige Elever fra *Kl. 9-2*. Eleverne bør møde senest 5 Minutter, før Skolen begynder. Efter at Børnene have tilbragt de første $1\frac{1}{2}$ Time i Skolen, er der en halv Times Ophold, i hvilken den medbragte Frokost nydes. Efter en Times Undervisning er der atter en halv Times Ophold, hvorefter Undervisningen forsættes til Kl. 2. Ved denne Tid er der et mindre Ophold for de ældre Elever, der deltage i Sprog- og Matematikundervisningen, medens de yngre forlade Skolen.

Til Overholdelsen af hele Skolens daglige Orden beder jeg om Forældrenes godhedsfulde Medvirken. Det er et uvurderligt Gode, *at Hjemmet saa meget som muligt støtter Skolen.*

Skolens Lærerpersonale.

Ved Skolen virke følgende Lærere og Lærerinder:

1. Frk. *Johanne Handberg*, Privatlærerinde, Klasse- lærerinde for 1. Klasse, Engelsk med 3. Klasse, Sang med 1. og 2. Klasse og Tegning med 3. og 4. Klasse, fransk og engelsk Broderi samt Strikning med Skolens Piger.

2. Hr. *O. Jacobsen*, Skolens Bestyrer, Klasselærer for 4. Klasse, Dansk, og geometrisk Tegning, Skøn- og Retskrivning, Regning, Naturhistorie og Fysik med 4. Klasse samt Sang med 3. og 4. Klasse.

3. Fru *Dorothea Jacobsen*, Linnedsyning, Lapning og Stopning med Skolens Piger, samt Hjemmeregning med 3. og 4. Klasse.

4. Hr. *Ch. J. Jensen*, cand. phil., Lærer, Klasse- lærer for 3. Klasse, Historie og Geografi samt Tysk, Engelsk og Fransk med 4. Klasse, Tysk med 3. Klasse og Forstandsøvelse med 1. Klasse.

5. Frk. *Louise Nielsen*, Privatlærerinde, Klasse- lærerinde for 2. Klasse, samt Kunstbroderi og Gymnastik med Skolens Piger.

6. Hr. *N. J. Nielsen*, cand. phil., Lærer, Matematik.

7. *H. J. C. Paulsen*, cand. phil., Lærer, Gymnastik.

I Skolen optages saavel Piger som Drengene. Eleverne ere fordelt i *4 Klasser* med 6 Afdelinger. I første Klasse, der er delt i 2 Afdelinger, ere Eleverne i Reglen i en Alder af 6—9 Aar. i anden Klasse 9—10 Aar, i tredje Klasse, ogsaa delt i 2 Afdelinger, 10—12 Aar og i fjerde Klasse 12—14 Aar.

Der undervises i alle *Realskolens* Fag nemlig: *Religionskundskab, Boglæsning med dansk Sprog-*

lære, Litteraturhistorie, skriftlig) Udarbejdelse i Modersmaalet (Stil)**) Regning, Matematik (Aritmetik og Geometri), Skrivning, Historie, Geografi, Naturhistorie (Zoologi og Botanik), Naturlære, (Fysik)***), Tegning, (saavel geometrisk som Frihaandstegning), Sang, Haandgerning og Gymnastik.* Desuden gives Undervisning i *Tysk, Engelsk og Fransk.*

Flinke, velbegavede Elever ville med 15—16 Aars Alderen kunne tage *almindelig Forberedelseseksamen* (Real-Eksamen).

Ved Undervisningen ville i Fremtiden følgende *Bøger* blive brugte:

Første Klasse.

Den lille A-B-C af P. Larsen. Danskbogen af flere Lærere (første Del). Nielsen og Haahrs Bibelhistorie. Tekster til Viggo Sannes Sangbog for Smaa børn. Chr. Hansens Regnebog (første Del). Chr. Hansens Tabel. J. Krohns Geografi for de mindste. A. Langsteds Fædrelandshistorie.

Anden Klasse.

Danskbogen af flere Lærere (anden Del). Luthers lille Katekismus. Nielsen og Haahrs Bibelhistorie. Salme-

*) **Mærk.** Med Hensyn til Retskrivning bruges den af Kirke- og Undervisningsministeriet under 7de Juni 1889 anordnede.

**) Eleverne i ældste Klasse skrive som Regel en Hjemmestil om Ugen, deriblandt Stile over Opgaver, som jævnlig forekomme i det praktiske Liv, f. Eks. Et Brev. En Regning. Et Telegram. Et Avertissement. Den franske Revolutions Begyndelse. Hvidøvre og Sølyst. Om Blomsten og dens Dele. Hvad lære vi af Lignelsen om den rige og den fattige med Hensyn til Tilstanden efter Døden? Plantens Formlære i korte Træk. Skovshoved. Ludvig Holberg, Drukken-skabens Følger. Thebens Storhed og Fald. Erasmus Montanus. Charlottenlund. Rædselsherredømmet i Frankrig o. s. v.

***) Skolen ejer en Samling fysiske Apparater, saaledes som den fordres ved Undervisning til Præliminær-Eksamen, samt udstoppede Fugle, Kranier o. s. v. Alt i alt ejer Skolen en Skolematerielsamling til Værdi 2000 Kr. Heraf har Skolen modtaget 800 Kr af Staten, medens Resten er tilskudt af Skolens Bestyrer.

bog for Kirke og Hjem. Bohr og Hassagers Geografi med Atlas. Langsteds Danmarkshistorie. Tysk Begynderbog af Chr. Sarauw. Chr. Hansens Regnebog (første Del). Chr. Hansens Tabel. Børnenes Sangbog for Skolen og Hjemmet.

Tredie Klasse.

Danskbogen af flere Lærere (tredie Del). B. Bojesens danske Sproglære. Digte for Børn (Gads Forlag). Balslevs Forklaring til Luthers Katekismus. Balslevs Bibelhistorie. Salmebog for Kirke og Hjem. Johan Ottosens Danmarkshistorie. Bohr og Hassagers Geografi med Atlas. Tysk Begynderbog af Chr. Sarauw. Tysk Læsebog for Begyndere af Hein. Nissen. Kapers tyske Stiløvelse for Begyndere. Kapers Skema til den tyske Formlære. Listovs Ledetraad. Chr. Hansens Regnebog, første eller anden Del. Carlsens Tabeller til Brug ved Hovedregning. S. J. Grønvald, Tegneøvelser (2. eller 3. Hefte). 14 Retskrivningsregler (Caroline Rønnows Forlag). Børnenes Sangbog for Skolen og Hjemmet.

Fjerde Klasse.

Bondesen og Vestergaards danske Læsebog (tredie Del). B. Bojesens danske Sproglære. Digte for Børn (Gads Forlag). Dansk Skriftlæsning af Emil Sauter. T. Mau, Kort Udsigt over den danske Litteratur. Balslevs Forklaring til Luthers Katekismus. Baslevs Bibelhistorie. Salmebog for Kirke og Hjem. Johan Ottosens Danmarkshistorie. Ottosens Verdenshistorie. Bohr og Hassagers Geografi med Atlas. Alfred Jørgensens Naturhistorie. Fysik fra Hverdagslivet af A. Weis. Chr. Hansens Regnebog 2. eller 3. Del. Carlsens Tabeller til Brug ved Hovedregning. Skema til den tyske Formlære af Kaper. Kapers tyske Stiløvelse for Begyndere. Tysk Læsebog for Begyndere af Hein. Nissen. J. Listovs Ledetraad (2. Afdeling). Carl Michelsen, Fransk for Begyndere. Heinr. Janniche, Blade og Blomster tegnede efter Naturen (Pigerne). Heinr. Janniche, Vejledning i Frihaandstegning

(Drengene). V. Holms Nodelæsningsøvelser. 14 Retskrivningsregler (Caroline Rønnows Forlag). H. Nissen og L. B. Laursen Aritmetik. Geometri for Borger- og Almueskoler af H. Nissen. Børnenes Sangbog for Skolen og Hjemmet.

Mærk. For at hver Elev altid kan være forsynet dermed, kunne Karakter-, Skrive- og Stilebøger, forsynede med Skolens Mærke, Blyanter, Grifler samt Viskelædere faas paa Skolen.

Skolebetalingen:

1. Klasse	3 Kr.
2. —	4 —
3. —	5 —
4. —	6 —

Indskrivningspenge 4 Kr. for hver Elev.

Elever, som optages efter Sommerferien, betale kun halvt for August Maaned. Elever i 1. Klasse gaa gratis i August Maaned.

Af Elever fra samme Hjem, der *samtidig* besøge Skolen, betaler den ældste fuldt ud, den anden og tredje hver $\frac{1}{2}$ Kr. under fuld Betaling.

Til Brændsel betales 4 Kr. aarlig for hver Elev, som er i Skolen 1. Oktober, eller som indkommer inden 1. April.

Ved Indmeldelse i Skolen maa Elevens *Daabs-* og *Vakinationsattest* forevises.

Skolepenge, som betales ved hver Maanedes Slutning, erlægges *uden* Hensyn til Ferier og Forsømmelser.

Naar en Elev forsømmer Skolen paa Grund af Sygdom, betales der for den Maaned, hvori Sygdommen begynder, og for den næste. Denne Regel finder ogsaa Anvendelse paa Disciple, der holdes borte fra Skolen paa Grund af Sygdom i Hjemmet.

Udmeldelse maa ske med en *fuld Maanedes* Varsel; der betales altsaa for den Maaned, i hvilken Udmeldelsen sker, og for den næste.

Skolen har Tilskud fra *Stat, Amt og Kommune*.

Skolen ejer 11 Fripladser, hvoraf *Hs. Maj. Kongen* besætter 1, Gentofte Sogneraad 6 og Bestyreren 4.

Til at overvære den aarlige Prøve, der afholdes i to Dage, saaledes at der den første Dag eksamineres i de lovbefalede Skolefag og den anden Dag i Realfagene, indbydes Elevernes Forældre og Værger samt enhver, der har Interesse for Skolen.

Hyldegaardsminde i April.

Om smitsomme Sygdomme.

- 1) Naar der i en Familie, som har skolesøgende Børn, udbryder en smitsom Sygdom, maa Skolen forlange straks at modtage Meddelelse derom
- 2) Er Sygdommen Skarlagensfeber, Difteritis eller en anden smitsom Sygdom, vil det ubetinget være nødvendigt at forbyde alle Disciple fra Hjem, hvor der findes Patienter med disse smitsomme Sygdomme, al Adgang til Skolen, indtil det ved Lægeattest erklæres, at al Fare for Smitte er forbi.
- 3) Derimod vil det under en af de sædvanlige godartede Mæslinger- eller Kighosteepidemier eller andre, mindre farlige smitsomme Sygdomme i Reglen ikke være nødvendigt at formene Disciple fra Hjem, hvor disse Sygdomme findes, Adgang til Skolen.

Musikskole.

I Forbindelse med Skolen staar *en Musikskole*, hvor der undervises i *Klaver, Orgel, og Violin*. Denne ledes af Hr. Jacobsen personlig, der selv er fleraarig Elev af Professor G. Matthison Hansen (Klaver, Orgel og Musikteori) og Kgl. Kammermusikus Chr. Schørring (Violin).

I de **40** Aar Musikskolen har bestaaet, er der i alt i denne undervist ca. **400** Elever.